

הוועידה השלישית של

חנועת

העולם הזה - כוח חדש

תחכים

בתל-אביב, בימים 20 - 22.7.70

כמה זמן

אפשר לשבת על הגדר?

מלחמת ששת-הימים החלה את שנתה הרביעית, ואין רואה את סופה. סכנת העימות הישראלי-סובייטי מביאה עלינו את סכנתה של מלחמת-עולם חדשה.

המרחב המתלקח עלול לגרור אחריו את העולם כולו לשואה חדשה. עתידה של מדינת-ישראל, כמדינת היהודים, על כף המאזניים.

והיכן אחת בנל ארה?

אתה, המסכים איתנו בתוכניתנו הפוליטית, בהערכתנו ובי מסקנותינו.

אתה, שעזרת לנו בבחירות, שרצית להצטרף ולא ידעת כיצד, שאמרת, "הם צודקים" אבל לא יצא לך להגיד לנו כל זאת אישית -

אתה, שיש לך הכרה פוליטית, היודע שהגיע הזמן לעשות, ולא לעמוד מנגר.

עכשו יש לך ההזדמנות, לה חיכות -

הוועידה השלישית של

חנועת העולם הזה-כוח חדש

תהיה מקום הכינוס לכל האנשים החושבים במדינת-ישראל, של כל הרוצים בשלום-אמת, המוכנים תמורת שלום כזה לוותר על השטחים הכבושים, להסדיר את בעיית ירושלים כעיר בירה משותפת לישראל ולפלסטין, להכיר בזכותו של העם הפלסטיני להגדרה עצמית משלו.

הוועידה השלישית של

חנועת העולם הזה-כוח חדש

תהיה מקום המיפקד של מחנה השלום הישראלי, של כל אותם שההליטו לשים את מלאו כובד-משקלם על כף המאזניים, ולהטותה אל השלום ונגד המלחמה. הצטרף אלינו עכשו - התפקד והשתתף בוועידה!

השם	הכתובת	הטלפון
גזור ושלח למשרד התנועה, ת.ד. 136, תל-אביב		

סיני הקריות

ביום ה', 23.7.70, בשעה 8.30 בערב, תחכים:

פגישת חברים ואוהדים
אצל משפחת מאיר, רחוב ג' 4, בקיר-בת בית מפ"ם, קריית-חיים.

על הנושא:

לקראת ועידת התנועה

בפתח-תקווה

ביום ה', 23.7.70, בשעה 8.00 בערב, באולם אורלי, רחוב ברון הירש 21, פגישה עם

אורי אבנרי

על הנושא:

הערכות התנועה מול המצבים הפוליטיים שהתהוו בזמן האחרון.

במדינה

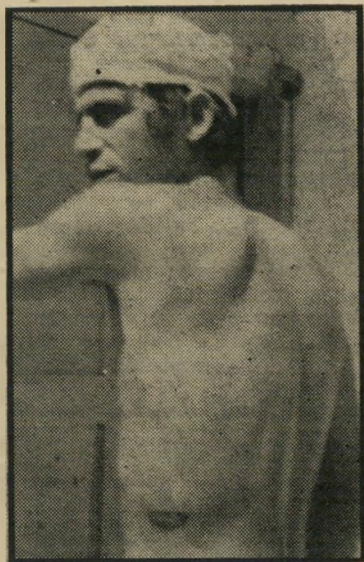
(המשך מעמוד 26)

באלות ובקתות אקדחיהם. כשניסתה אשתו לבוא לעזרתו שלף מולה אחד השוטרים אקדח.

"תוריד את האקדח!" צעק אחד האנשים במקום. איך אינך מתבייש לאיים בנושק על אשה? השוטר קיבל את ההסבר, החזיר את אקדחו לגרתיק.

השוטרים היכו באזולאי עד שראוהו זב דם והוא התעלף. אז הובילה אותו הניידת לבית-החולים אסף הרופא. שם סירבו לקבלו בגלל שביתת האחיות. הניידת לקחה אותו לבית-החולים שמואל הרופא בבאר-יעקב.

איך דבר, כשתצא מבית-החולים נגמור איתך, אמרו השוטרים לטענתו של אזולאי. משום כך סרב להתיר בבית החולים שית-פרו את הפצעים בראשו, אם היו תופ-



פצוע אזולאי

באקדח'ס שלופ'ס

רימ", אמר, "היו מחזירים אותי חיקף למעצר. שם היו יורדים עלי."

אולם שיקולו של מאיר היה מוטעה. למרות שפצעיו רק נחשבו הוא נלקח חזרה למעצר. למחרת בבוקר החל לירוק דם. שוב הבהילו אותו לבית-החולים. הרופאה שבדקה אותו נזפה בשוטרים שהביאורו: "איך נותנים לאיש עם ראש פתוח לבלות לילה במעצר?"

מאיר אזולאי החליט להגיש קובלנה נגד השוטרים שהיכוהו לבית-המשפט. המשטרה מצידה תגיש נגדו אישום על העלבת שוטר והכשלתו במילוי תפקידו. בנתיים הולך מאיר עם ראש חבוש וחבורות בכל חלקי גופו.

הוא היה בסך הכל שיכור, אומרים תושבי רמלה המתמרמרים על התנהגותה של המשטרה, או בשביל זה מגיע לו שיפתחו לו את הראש?"

דרכי-אדם

כשהכלה

היא בהריון

מה יכולה כלה צעירה לבקש, יותר מאשר בעל נאמן היושב כל ערב בבית ואינו מוציא את עצמו מביתו במשך חודשי הנושאין הראשונים אפילו לא לרגע אחד? כלתו של סעד סיני קיבלה השבוע בעל כוזה בכבודת בית-המשפט המחוזי בתל-אביב. יתכן שבעוד זמן-מה תצטרך הכלה להיפרד מבעלה לתקופה ממושכת, אך גם אז היא תוכל להיות בטוחה שלא יבגוד בה. הוא יהיה או תחת שמירה נאמנה של שומרי התוק.

קפיצה על תיק. לפני כחודש וחצי, ברחוב הומה במרכז תל-אביב, זינק בחור צעיר מעל מושב אחוריו של אויפנוע הנהוג בידי חברו, וחטף תיק מידי אחד מעוברי האררה.

במקרה הכלי אותו תיק תכשיטים בשווי רב. בעל התיק מאן להיפרד מרכושו, הקים צעקות אימים. לשמע צעקותיו נזעקו האנשים ברחוב, תפסו את הצעיר חוטף התיק והסגירו אותו למשטרה. זה היה סעד סיני.

אחרי שהובא מספר פעמים לבית-המשפט להארכת תקופת מעצרו, הוגש נגדו כתב-אישום באשמת נסיון לשוד. בית-המשפט החליט להחזיקו במעצר עד לגמר ההליכים המשפטיים נגדו.

אבל לפני שלושה שבועות הופיע סעד יחד עם סוקליטו, עורך-דין משה אלוני, בפני השופט ד"ר מאיר רובין בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב. אלוני ביקש מהשופט לשחרר את החשוד בערבות עד לביורר משפטו בגלל נסיבות מיוחדות: חברתו של סעד סיני נמצאת בהריון.

השופט רובין הגיע למסקנה שהברה בהריון זה אומנם דבר חמור, אבל שוד זה דבר חמור עוד יותר. אולם השופט ציפה על המשטרה לתת לסעד ליווי מיוחד לרב-נות, כדי שיוכל להירשם שם לנישואין עם חברתו ההרה.

חתונה עד אור הבוקר. השבוע שוב הופיע סעד עם באי-כוחו בפני השופט רובין. שוב ביקש עורך-דין אלוני לשחרר את סעד בערבות בגלל נסיבות מיוחדות. הנסיבות המיוחדות הפעם: סעד סיני עומד להתחתן ב-15 בחודש יולי עם חברתו.

הצעם פסק השופט ששוד זה אומנם דבר חמור, אבל חתונה עם נערה הנמצאת בחדשי הריונה האחרונים זה דבר חשוב יותר. הוא הסכים לשחרר את סעד בערבות של 3000 ל"י, בתנאי שלא יעזוב את ביתו משעה 10 בערב עד לשעה שש בבוקר.

אחרי שקיבל את השיחרור נשאר עוד אלוני נכוד במקצת. "איך יתחתן הבחור?" שאל, "אם יצטרך לחזור הביתה כבר בשעה 10 בערב. מי שמע שחתונה תסתיים בשעה כל-כך מוקדמת?"

מכיון שאם השופט כנראה לא שמע על כך הוא החליט: התנאי לערבות לא יחול על יום 15 ביוני, יום חתונתו של סעד. כך קיבלה כלתו של סעד כל מה שכלה חסודה רק יכולה לבקש: חתונה עד אור הבוקר ובעל נאמן בערבות החוק.

מודעת

השידוכין

כשהגיעה לגיל 28, הגיעה חנה מלמד למסקנה כי היא בשלה לחופה ונישואין. כל בנות גילה וחברותיה נישאות, רק היא לא. מדוע לא מגיע לה בעל? היה לה גם הסבר משכנע מדוע לא הצליחה היא להשיג את מה שהצליחו לקבל כל בנות גילה: "אני ברמלה לשדכן. עד כאן אין חילוקי-שלי. הטיפוס שלי הוא מושבניק אי קיבוצ' ניק לשעבר."

האמת ניתנת להיאמר שהעובדה היא נשארה בחקוקתה לא הציקה כל-כך לחנה מלמד כשם שהציקה למשפחתה. כשראתה אמה שבתה אינה מסתדרת לבן, החליטה לקחת אותה לשדכן. עד כאן אין חילוקי-דיעות באשר להתפתחות הענינים. הבעיית מתחילות לגבי מה שאירע אצל השדכן.

חתן מוכר אישית. השדכן, אחד ברינוי שמשרד השידוכין שלו נקרא רעים, נוהג לקחת 50 ל"י דמי-קדימה מכל לקוח הבא להירשם והתחייבות על 500 ל"י נוסף פות אם יצא שידוך לפועל.

"אני בחורה עניה ר-50 לירות זה הרבה כסף בשבילי, אם הלכתי לשדכן, או זה לפחות כדי לקבל משהו", מספרת חנה. לזכרה הבטיח לה בעל משרד השידוכין כי יש לו גבר כלבבה, אחד שהוא מכיר אישית. מאושרת, עלייה ונלהבת חזרה חנה מלמד לביתה. "זהו זה", אמרה, "סוף-סוף הצלחתי גם אני."

כשפתחה למחרת את העיתון, עיינה במי דור השידוכין. לפתע ראו עיניה מודעה בנו הלשון: "בחורה ממוצא רומני, נאה מחפשת מושבניק 158/28".

"מה זה?" שאלה חנה, "הרי זו אני. והשדכן הרי אמר לי שהוא מכיר אישית את החתן שלי?"

נזעמת פנתה חנה אל השדכן, ביקשה את כספה בחזרה. מודעה בעיתון, אמרה, גם היא יכולה לפרסם. אולם השדכן סתר אותה בטענה כי היא "משוגעת ולא נורמלית". הלכת חנה למשטרה. שם אמרו לה שאין מטסלים בתלונות כשלה. היא פנתה לעורך-דין וזה הציע לה להזעיק את העיתון. נות.

"תראה אדוני", אמר השדכן כשהתבקש להגיב על פרשת חנה מלמד, "היא לא נורמלית ואני פועל איך שאני מוצא לנחוק". השאלה היא אם זו אבחנתו של השדכן, מדוע לא כלל אותה במודעת השידוכין שפירסם?